

res sikkerhed, som frem for alt ligger regeringen på sinde, og den kan jeg forsikre for at vi vil tage vare på.

Må jeg så sige til hr. Lykketoft, som var inde på balancen i bidraget: Jeg forstår det sådan, at hr. Lykketoft mener, at der skulle have været lagt mere vægt på den humanitære indsats. Det er regeringens opfattelse, at den balance ligger i forslaget. Vi kan ikke yde en tilstrækkelig humanitær indsats, uden at vi er fuldstændig sikre på, at der er ryddet op dernede. Det er det, vi gerne vil hjælpe amerikanerne med. Men jeg kan forsikre hr. Lykketoft, at vores soldater også vil komme til at tage vare på de humanitære indsatser netop for at støtte fremførsel af humanitær bistand.

Jeg skal så ikke falde i den samme grøft og begynde at starte en større diskussion om økonomien. Det har andre ordførere gjort blændende godt. Jeg takker hr. Sjursen, hr. Skaarup, hr. Helge Adam Møller, igen hr. Ulrik Kragh, der gentagne gange har spurgt: Vil den tidligere regering være med til at dække det overtræk, man har lavet? Vi fik ikke noget svar, men det var godt spurgt, det var et godt initiativ.

Dernæst vil jeg sige til hr. Lykketoft, som gerne havde set et eventuelt kommende bidrag som en følge af konferencen i London den 14. december, så man kunne se det her i en større sammenhæng: Vi har ment og vi vil i regeringen følge op på den solidaritetserklæring, vi har givet USA ved tiltrædelsen af aktiveringen af art. 5. Vi har forelagt vores tilbud til amerikanerne i Det Udenrigspolitiske Nævn, som hr. Lykketoft ved, den 5. december; vi havde en stor diskussion om det. Nu har amerikanerne så anmodet om bistanden, fordi de hævder, at de har brug for den. Så følger vi det op. Men i regeringen er vi meget positivt indstillet, og vi sender en repræsentant til Londonkonferencen for at høre, om der er noget dér, vi kan bidrage med.

For hr. Lykketoft skal også vide, at den nuværende regering lige så meget som den tidligere regering og også, da vi var i opposition, er optaget af, at vores internationale bidrag på Balkan og andre steder, der måtte vise sig behov herfor, opretholdes. Jeg håber derfor, alle partier vil være med til at finde en forstandig finansiering af den internationale bistand, som har vakt så stor respekt for Danmark.

Må jeg så sige til hr. Søvnal, der sagde: Hvadfatter gør – altså USA – er altid det rigtige: Ærlig

talt, er det en værdig og rimelig måde at karakterisere det land på, som Europa skylder friheden gennem flere verdenskrige, det land, som nu har sat sig som »leading nation« i bekæmpelsen af terrorisme? Ja, hr. Søvnal har jo lov til at have den holdning, den overrasker mig ikke, men hvor jeg dog tager afstand fra den, hvor regeringen dog tager afstand fra den. Det kan man ikke byde USA, dets borgere og de talrige andre landes borgere, som blev slået ihjel ved et kujonagtigt terrorangreb den 11. september. Det tager jeg afstand fra.

Må jeg så sige til hr. Søvnal, at det må skyldes, lad mig sige, manglende information, når hr. Søvnal taler om FN-styrken. For det første ved vi i talende stund intet om, hvad der kommer ud af Londonkonferencen. Det er i øvrigt ikke en FN-styrke, men det er formodentlig en styrke bestående af en »Coalition of the willing«, som bliver en kraftig styrke, foreløbig ledet af USA.

Den styrkes opgave er som nøglepersoner at opretholde sikkerhed i området omkring Kabul og foretage patruljering, men netop ikke nedkæmpning af den sidste del af de terrorlommer, som vi opererer med. Derfor er det ikke et enten-eller, men forhåbentlig et både-og.

Kl. 18.35

Så vil jeg i øvrigt til hr. Søvnal, der ytrede undren over hr. Morten Helveg Petersens tale, sige, at det synes jeg ikke der er nogen grund til. Den enkle kendsgerning er nemlig, at hr. Morten Helveg Petersen forstår, hvad det her drejer sig om, og vedstår tidligere forpligtelser.

Så vil jeg til slut sige til hr. Sjursen: Jeg takker for det gennem tiden overordentlig udmærkede samarbejde i forligskredsen. Jeg er også enig med hr. Sjursen i, at det, vi nu gør her, er aldeles forbundet med risiko og fare for vores soldater.

Derfor kan jeg gentage, hvad jeg sagde, at vi vil gøre mest muligt i ministeriet og i Forsvarskommandoen for at sikre vore soldater; det kommer ikke til at mangle på det. For befolkningen skal, det er jeg enig i, nemlig vide, at det her er ikke – måske ikke – en gratis indsats.

Jeg har været inde på stabiliseringsstyrken, og jeg kan gentage mit tilsagn om, at forhandlingerne om økonomien bliver taget op ind i det nye år.

Jeg takker til slut igen de ordførere, som bakkede op om regeringens linje, som går ud på at støtte USA i kampen mod terroren.